

Làm Linh Mc spng hay kh?

Tác Giả- LM. Anthony Đào Quang Chính

Thứ Năm, 12 Tháng 11 Năm 2009 03:50

Tu là ci phúc tình là dây oan?

Ni lòng Linh Mc

Nu có ai hi: đâu là bun vui đi linh mc? Thì tri li thi nào cho phi? Nhóm cho ring làm linh mc “spng” lim, chi thiy màu hing trong sut cui đi. Đây nha, ki mit vài cái spng cho mi ngi đic chi đi bun.

Cái spng thi nhit là đic gi bing “cha”. Ôi chao! Mi him tric là “thiy” him sau lên cha. Him tric còn có ngi xing ti vi thiy, him sau “biin” thành con. Đi viy, sau li truyin chic, bao nhiêu ngi đing xip hàng xin in phép lành. Trong sp các ngi xin in phép lành này, thi nào ching có vài bà ci xin hôn tay cha đi liy “in-du” đi sau. Các bà ci vin ni tiing khó tính vì có miy ciu con trai hic giii, miy cô con gái xinh, nhà li khá gii. Làm quen vi các bà còn khó hin làm quen vi con cái cia bà, viy mà gii đây, ông cha mii, ching cin làm quen, làm li gii, đic bà iy nin xin hôn tay. Mà hôn tay cũng không đi đâu nha. Phi xip hàng theo thi ti! Ri khi. Hôn tay cũng phi xip hàng.

Cái spng thi hai là đic bài hát nào đó ca ting ring “Chúa chin con lên hàng khanh ting”. Khanh ting tic là quan lin. Mit ngi i làm quan ci hi đic nhi. Ching thi mà các cha ngày xia đic gi i là “các ci quan triiu đó i?” Không nhing cha làm quan mà bi mi cia cha cũng lên chic “ông bà ci”. Vài tháng tric, có ki còn gi i xách mé là “bà Ti bán hàng xén” viy mà khi có con “đi ci” thì đi “đia nào” dám gi i nhi viy.

Cái spng thi ba là “nghe ti i ngi i khác”. Con ngi i ai ching tò mò muin biit ngi i khác có giing mình không? Biy gii bing đing hi “thành khin khai báo” thì có khác gì nim đic cái tiy cia hi? Mà thành khin khai báo thì còn gian lin, chi đi xing ti i phi thành thit 100% Chúa mii tha. Ông cha có thi không biit gì, nhing còn Chúa thì sao? Bii viy cho nên mii có màn xing ti i mùa đi i phúc, nghĩa là mii năm ít nhit hai lin, Phic sinh và Giáng sinh, cha quin nhiim thi nào cũng ci ging mii cho bing đic cha khách đin xi mình giúp gii i tii. Li mit điu là xing ti i vi i cha nhà không thiêng, cho nên các vi trong hi i đing mic vi, tài chánh, ban chip hành đoàn thi ci thích xing ti i vi i cha khách! Có cha kia ki chuyin mit bà trim đin xing ti i vi i ngii. Bà trim không chiu nging điu cao cho đi nói, còn bit mũi cho khác giing. Cha già bi đic, nghe không rõ, ci nhic đi nhic li hai ba lin ring “bà ii, bà nói to và rõ mit chút, ti ching nghe thiy gii”. Bà li i càng lí nhí hin. Nghe không rõ, cha hi i:

- Bà đánh ông nhà miy lin?

Làm Linh M c s ng hay kh ?

Tác Giả: LM. Anthony Đào Quang Chinh

Thứ Năm, 12 Tháng 11 Năm 2009 03:50

- u, a...

Ngài nói to h n:

- Bà đánh ông y m y l n?

- u, a, u,...

Ngài quát lên:

- Ba l n hay năm l n? Đánh ông y t i 7 l n c à? Sao nhi u th ?

B h t. M y ng i đ ng sau c b m mi ng mà c i. Có ng i c g ng b t hai tai mà v n nghe th t rĩ.

Cái s ng th t là ng i ch kính tr ng và m i ng i ph i ch cha đ n r i m i ăn u ng hay khai m c phiên h p. Đây nhé, trông thì th y ngay. Vào nh ng đ p l đông ng i, nh v ng Giáng sinh hay Ph c sinh ch ng h n, trong khi nhi u ng i đ n s m ki m ch ng i, thì cha c t t ti n lên gh đã dành riêng c a mình, ch ng ph i tranh dành v i ai mà cũng ch ng ai dám tranh dành v i cha. Đ ông nào bà nào lên ng i “gh c a cha” hay là ng i g n cha trên bàn th ? Có m i cũng ch ng dám. R i mình đi l tr m y phút thì s m t l , còn cha “ch ng may” có tr , m i ng i đ u ph i ch . V nào dám lên “làm l thay cha”. S ng quá r i còn gì? Đ y là ch a k đ n các b a ti c ph i ch cha ban phép lành m i ăn. “Ăn u ng mà ch a đ c ban phép thì khác gì ăn ki u ngo i đ o!”. Cha luôn đ c m i ng i ch vinh d nh t, bàn ti c th nh t Trông th t oai. Có món gì ngon tr c tiên ph i đ n lên bàn c a cha và các v quan khách đ c bi t.

Cái s ng th năm là không b lo lay-off, nghĩa là th t nghi p. Trong khi ngoài đ i xu n thu tam t k , m i l n hăng thay đ i supervisor ho c làm ăn lên xu ng th t th ng là nhân viên lo són vó; còn các cha c yên trí làm vi c, ch ng c n đ ý đ n óp v i m y. H n th n a, thiên h càng lo càng tr nên đ o đ c, c n đ n cha nhi u h n!

Cái s ng th sáu là cha “nói m t ti ng b ng chúng con nói m i ti ng”. Đúng v y, trong nhà th , n u cha kêu g i đ u gì, xem ra toàn dân h ng ng d dàng. Còn mình có dài c ra m i, may ra đ c bà v và đoàn con c a mình đáp ng thôi. B i th cho nên ng i M m i có câu truy n hài h c:

Ba th ng nh i con ng i nói chuy n v i nhau, khen b mình gi i. Th ng th nh t khoe: - M i ng i g i b tao là giáo s . L ng th ng c a b tao h n ba ngàn. Tính ra m i gi d y h c c a b tao h n 50\$. Mai m t tao gi ng b tao. H c trò đ n v i b tao ph i tr ti n đó mày, vì b tao d y h c đ hi u, n i ti ng c thành ph .

Th ng th nhì n : - B tao tuy t v i l m. B tao là ca sĩ. M i l n hát đ c tr 2000\$ cho vài bài nh c. Ch a đ n n a ti ng, hai ngàn. Thiên h khoái b tao l m, v tay quá tr i. B tao n i ti ng c ti u bang.

Th ng th ba có v khiêm t n: - Tao ch ng bi t b tao tài năng ra sao, nh ng mà t trong nhà

Làm Linh Mục sống hay khổ?

Tác Giả: LM. Anthony Đào Quang Chính

Thứ Năm, 12 Tháng 11 Năm 2009 03:50

thầy, ông thầy rút ra một tờ giấy, để cái gì thầy, chúng biết có ai hiểu không, sau đó 5, 6 người đi đứng lên cầm giấy đi thu tiền mọi người. Bấy nhiêu phút, chúng ai cầm, chúng ai vãi tay, vãi mà mọi người thu được hơn 10 ngàn đó mà.

Hai thầy kia tranh nhau hỏi:

- Thầy bây giờ làm nghề gì?

- Pastor (Mục sư chánh xứ).

Có khi thầy bé nói đúng. Bấy nhiêu trong nhà thầy, “rút ra tờ giấy, để cái gì thầy, chúng biết có ai hiểu không?”. (Vãi mà sau đó vãi có màn quyền tiền). Bấy nhiêu cho nên, có bà cầm hỏi xin cha xứ cho con mình đi tu:

- Thầy ạ! Xin cha thầy nhận cho cháu nó vào nhà chung. Cháu nó khỏe lắm cha ạ! Ngoài đời, thầy bây giờ nó biết.

Cha nghe xong không biết là bà cầm thầy lại này có chỗ xéo mình không?

Hóa ra tiêu chuẩn đầu tiên theo Chúa là... khỏe. Ngoài đời thầy bây giờ biết, hay bon chen thì cũng chúng nên trở lại thôi! Mà cũng hay thôi. Các cha xứ hình như có “hỏi khỏe” một chút thì cũng đỡ bớt người khác ghét và ganh tị như các cha lành thôi!

Đúng vậy. Thầy nào hỏi lành một chút thì nào cũng có ông hay bà phán: - Trông thầy tôi nhàn nhàn vậy, chúng biết tu suốt đời không?

Một cha trong ngày chủ nhật, nhận thiếp mời mừng trăm tuổi kèm theo lời cầu nguyện viết như sau: “Con hàng đêm cầu nguyện cho cha nên bền vững”. Trông đời! Số sắp sa ngã thì mới xin cho bền vững khỏe mạnh, chúng không có gì trả lại thì bền vững để cái gì? Cha nghĩ thầm “may mình biết rõ gia đình này thật lòng, chúng nếu không thì thầy hỏi chỗ mình”.

Nếu thiếp mời kèm với các cái “sống” như nói về thu nhập toàn đời thì còn dài lắm, nghề của đời làm gì luôn luôn được xuôi như vậy. Nếu đi tu sống thì sao thiên hạ không đi tu hỏi cho rõ? Lời cầu nguyện về “khỏe khỏe” tiền của là sao? Thôi bây giờ bàn về cái khỏe cho công bằng.

Cái khỏe đầu tiên mà các cha gặp là “muốn làm nghề bình thường mà không được.” Dĩ nhiên, được yêu mến, kính trọng, được dành chỗ để biết trong nhà thầy, nhà hàng thì vui đấy; nếu như thầy thầy nghề thầy nghề một cô ca sĩ phải chờ đợi 8 tiếng một ngày, 7 ngày một tuần, thì thầy nào cũng có lúc mong khép cửa chờ đợi cho đến. Khi nào thiên hạ không cho, chúng biết phải... chờ đợi!!! Người chờ dành riêng mãi chúng vui thú gì đâu. Ăn cũng gì ý tứ, nói cũng cần thận, người cũng nghiêm trang. Hàng trăm con mắt nhìn vào mình thì còn thích thú gì? Đấy là chưa kể đến các đám cưới, gia đình cô dâu chú rể quý mến cha quá, cho người bàn đầu tiên ngay bên cạnh thầy thầy âm thanh. Nói chuyện cần như quát. Lúc đi ra khỏi tiệm mình biết rằng mình bị điếm một bên tai vì ban nhạc chơi quá tay. Giá mà nhà làm một bát canh thì thật thú vị! Có cha than thầy rằng bao giờ đi ăn tiệc cũng đói, vì nhà phải làm thêm tô mì. Lý do là vì có lẽ nghe bà

Làm Linh Mục sống hay không?

Tác Giả: LM. Anthony Đào Quang Chính

Thứ Năm, 12 Tháng 11 Năm 2009 03:50

Có kia than trong tòa giám mục nói “cha phó của con ăn uống của nhà người đời” thành ra “nhà” không dám ăn nhậu trong công chúng nữa.

Cái khó thứ hai là cái khó của “đời tôi cô đơn”. Chúng tôi là cô đơn thì hiểu đời sống gia đình mà là cô đơn không có bạn, không có người hiểu và thông cảm với mình. Một vị hồng y Việt nam đã nói rất chân tình: “Vào thời của chúng tôi, tôi mất một số bạn cũ từ học. Rồi mỗi năm mất thêm một số bạn. Họ rời khỏi chúng tôi, mình còn đi tu, đâu dám liên lạc. Lúc lên đời chúng tôi, làm thầy, mất thêm một nữa. Sau ngày chúng tôi linh mục, số bạn mà mình dám kể chuyện tâm tình cho nhau nghe, chỉ còn trên đầu ngón tay. Đến lúc làm giám mục thì coi như chúng tôi còn ai, vì chúng tôi muốn làm bạn với giám mục. Rồi khi lên hồng y thì coi như... hết đời. Hết bạn, hết bè, hết người nói chuyện!”

Có người thì nói cha quá bền nói “cha có Chúa Thánh Thần cùng, nên chúng tôi quen biết với bạn bè ngoài đời làm gì. Có buồn thì cầu nguyện với Chúa là xong”. Nói như vậy cũng chúng tôi khác gì nói “cha gọi Chúa, cha sắp làm thánh rồi, đừng ăn uống nữa!”. Giá đỡ như thiên thần, không cần ăn uống, không biết hỏi, nói, ái, gì nữa thì cũng tốt. Nhưng soi gương thấy mình giống xác ướp trong phim Ai cũng quá, chúng tôi còn cảm xúc.

Có cha tôi đi qua các bậc tông đồ đá nói công viên là miễn cưỡng, ngắm nghĩ, mình đỡ kính trọng gì người tông đồ đá. Nhìn xa thì oai vệ, có ai biết rằng tông đồ phải làm tông đồ cả ngày lẫn đêm, lúc nào cũng như cơn gió bão bùng. Có ai muốn làm tông đồ đá cô đơn nói công viên không nữa?

Cái khó thứ ba là bộ “quần Giu-Dêu” nó chèn mà mình lại không có quy định “chèn” lại chúng. Bá nhân, bá tánh. Làm dâu trăm họ, có cách nào chiểu được mọi người không? Dẫu dài quá thì sai luật giáo hội, luật đời pháp, các bậc trên quở trách. Đúng luật thì bộ lên án là “làm phách”. Giỏi thích cũng chúng tôi thêm nghe. Đương nhiên sau khi phớt ý, là có màn chê bai ngay. Nếu chúng tôi chê trách họ có kẻ sẽ vì chúng tôi cho chính xác thì cũng đỡ coi là công bằng, nhưng mà chê bai thì phải đi đôi với... nói xấu. Đó là các thói xấu của cha, nhưng vì chúng tôi xảy ra cách đây chúng tôi vài chục năm, đỡ kể hết. Người nghe, ai mất công kiểm soát lại xem số việc đó đúng hay sai? Có xảy ra thế như vậy hay không? Thiên hạ tin cái xấu hơn cái tốt, dẫu như điếu sai của người khác hơn cái phải của họ. Có đúng không?

Tông đồ như cái khó thứ ba là cái khó thứ tư. Bộ thiên hạ vụ vụ, cáo gian mà mình không có quy định tìm cách giải thích cho công khai. Một mất thì trên tòa giám mục, cha nói với yêu tông đồ, tha thứ, cầu nguyện cho kẻ thù, đến lúc có người vụ vụ không lại dây nẩy lên như đũa phải vôi, thanh minh, thanh nga thì còn rao giảng Tin Mừng gì nữa? Rồi thiên hạ khoái nghe đến. Một đến mớ, mớ đời trăm. Không khác gì bộ áo quần đời khó, chúng tôi thấy đỡ gì nào mà thoát.

Với các cha thì môn học và tâm lý trong chúng tôi, lúc đem ra ngoài áp dụng, trở thành ray rứt. Một vài cha cũng không biết mình nên sống kiểu Âu Mỹ hay kiểu Việt Nam. Có cha kể lại, khi thời kỳ đầu tiên, người đóng vai người nhân, sau khi xảy ra tai, cảm xúc quá, chèn đến bên cha -khi đó làm thầy-, khóc lóc thảm thiết, gọi cầu đến vào đến gọi cha. Cha gọi sang bên tránh không cho người nhân chèn vào mình. Cuối giờ có phải chèn điếm thì cha giáo và các bạn. Mọi người cho thầy điếm giờ thì thu xếp bài, nhưng vì cảm xúc thì suốt rồi. Lý do cho người nhân cảm thấy họ là người tốt, như bạn, không ai cho chèn vào, nhất là khi họ vạ bầy thì

Làm Linh M c s ng hay kh ?

Tác Giả: LM. Anthony Đào Quang Chinh

Thứ Năm, 12 Tháng 11 Năm 2009 03:50

t i i, ngay c nh ng t i th m kín nh t. Ghi nh bài h c m c v này, lúc đ n nhà x , g p ng i xin x ng t i, di n đ i di n, thay vì qua tòa kín. C m ph c lòng can đ m, sau khi gi i t i xong, cha bèn đ ng lên, giang tay “hug” bình an h i nh n, sau đó quên b ng. Ai dè, vài tháng sau có t ng đ n r ng “cha y gi i t i cho tao xong, còn đ ng lên ‘ôm’ tao n a m y !”. Tr i đ t! V y có ch t ng i không? B y gi làm sao đây? Không l ông cha ph i đi nói cho ng i ta bi t r ng “tôi ch ng thêm ‘ôm’ cô ta đâu?”

Đ y là ch a k đ n các vi c bàn h i, linh h ng liên quan đ n bí tích gi i t i ho c thanh danh gia đình ng i khác, không đ c phép ti t l ra ngoài, đành ph i im l ng, ng m đ ng, nu t cay. Có ch kia b ch ng b c đ i quá, ch u không n i, ch y lên cha xin x ng t i và đ ng th i v n k . Sau khi g p vài l n, cha đ ngh hai v ch ng g p counselor ph n đ i. Ch có ch v đi còn anh ch ng l n nào cũng b n. Bà v , v i tâm tình ph n Vi t Nam, th nh tho ng mang bi u cha ít th c ăn, xin l c u nguy n cho gia đình, nh đ t n cha đã giúp cho gia đình. Ch ng may, cu i cùng đôi đó tan v . Ông cha b anh ch ng vu cáo “có tình ý v i v tôi vì nh n quà c a v tôi th ng xuyên”. Đ ch y l i, anh ch ng ki m sang chuy n khác. Ông cha lãnh đ . Nên làm sao đây? Không l đi k chuy n nhà ng i ta ra, v ch ng cãi nhau, đánh nhau, tranh giành ti n b c, ch i b i th nào đ thanh minh cho mình? M t l n b c quá đ nh “nói t ac móng heo” thì có ng i khuyên: “Thôi cha ! Đi tu ph i hy sinh ch ! Khi x a Chúa b đau kh trong v n Gi t-si-ma-ni mà Ngài có than th hay k t i ai đâu?” Nghe cũng h p lý. Đi tu mà! Nh ng “to be or not to be?”

Cái kh th nă m là đ b phân tích theo tiêu chu n r t ch quan. Không khác gì t i Hoa K , đ ng Dân ch phân tích đ ng C ng hòa. Dân ta thì kính tr ng cha, c đ c bi t nh ng thích nghe chuy n x u v cha, c cũng nhi u, nh t là nh ng chuy n liên quan đ n ti n b c và ng i khác phái. Đ ng nhiên đây là nh ng v n đ Giáo h i đ y ph i c n th n, th nh ng hình nh m i hình nh đ u đ c phân tích do s ch quan “suy b ng ta ra b ng ng i”, cho nên th y ch nào cũng t i và c n cảm đ . M t ông cha ngo i qu c ô m chúc bình an thì không sao. M t cha Vi t Nam thì... có sao. S cha “lòng đ ng lòng lo” đ sa ch c cảm đ nh ng “không nói v i cha, mà đi r t tại các ng i chung quanh!”. Có ng i đeo ki ng râm màu đen, có ng i đeo ki ng màu h ng và cũng theo màu đó mà phân tích cu c đ i ông cha. Ng i đeo kính màu h ng nhìn cha nh thánh s ng. Kính tr ng cha quá m c đ n phát ng ng. Ng i đeo kính màu đen lúc nào cũng ch th y l i l m chung quanh cha. Cho nên n u th y cha vui v , c i c t v i ng i khác phái thì s cha đ b sa ngã. Th y có ng i đ a ti n xin l ho c bi u xén r ng r i thì nghĩ r ng h đang l i đ ng cha. Th y cha thăm vi ng th ng xuyên m t vài gia đình thì lo cha s b nh h ng c a h . Th là các đ i u ti ng nh : ch ch i v i nhà gi u, thân nhà cô A, cô B l m, thích ăn ngon, m c đ p, đi xe sang tr ng, u ng r u m t cây... Cha nào mu n s ng th c v i chính mình th y khó quá. Có l vì v y mà nhi u cha l a ch n đi làm v i ng i b n x cho yên thân chẳng?

M t vài ng i hi u l m hai ch phê bình và g p ý ho c hi u đúng nh ng mu n g p hai đ i u làm m t. Th y cha làm đ i u gì đó có v “ch ng m t” cũng không dám nói, s mang ti ng ch ng đ i, hay phê bình. Ng c l i, có ng i thì không g p ý bao gi nh ng ch ch đ p phê bình? M t vài v còn s u t m các bi n c -đ s đ u là bi n c qua c p kính màu đen trong cu c đ i các cha đ mai này s có đ p mang ra dùng!!! Làm vi c tông đ mà có FBI theo dõi thì cũng h i bu n.

Làm Linh Mục sống hay khổ?

Tác Giả: LM. Anthony Đào Quang Chính

Thứ Năm, 12 Tháng 11 Năm 2009 03:50

Có người nói, quan tâm đến cha thì mới đến với cha. Vậy thì cha có bị cám dỗ không? Đến Chúa còn bị thì huống chi là ông cha. Ai mà chẳng bị. Nhưng có lẽ điều khác biệt là tư tưởng của người này khác nhau. Ngay từ khi nhỏ, khi mới đi tu, còn trong tư tưởng của người này, rồi lên đến chỗ của người khác, như người đi tu đã cố gắng luyện tập cho mình thói quen này. Cứu nguy, hãm mình, xét mình hàng ngày, chú ý các bí tích, xưng tội thường xuyên, bàn về với các linh hồn... là những phương cách hữu hiệu nhất để mau giúp đỡ người khác.

Giống như người vẫn ôn, võ luyện thường xuyên, thì khi bắt đầu công, dù bắt đầu, cũng trở tay mau chóng hơn người ít luyện tập. Cho nên, cùng cái bắt tay, cùng một hình ảnh như người này có tư tưởng của người này, thì sự cám dỗ sẽ như họ nói có khi chẳng là gì. Người này, người quá bận rộn với các lo lắng khác, không có thời giờ phát triển tư tưởng của người này khác đi, không phát triển tư tưởng mà cho ân sống, thì cần cám dỗ đến thường xuyên và mạnh mẽ hơn. Đây là chỗ mà người còn “enjoy” chỗ của cám dỗ thì cần cám dỗ càng dữ dội.

Vui buồn sống khổ trong cuộc đời đi tu thì chẳng khác gì chuyện dài nhân dân truyện. Có lẽ cần nhìn đến con số thống kê để biết đi tu “sống như thế nào hay khổ như thế nào”.

Theo Hội đồng Giám mục Hoa Kỳ cho biết thì năm 2004, số thanh sinh Việt Nam chú ý đến linh mục lên đến 20% tổng số toàn quốc. Mười năm chỉ có 9%. Nếu so với tư tưởng người Công giáo Việt Nam vào khoảng 400 ngàn trên 66 triệu người Công giáo Hoa Kỳ, tức là chỉ 0.65%, vậy mà số tân linh mục là 20%. Như thế chẳng những tăng đi tu với số lượng, ít nhất là đi tu Việt Nam sống hơn đi tu... M!